

Juryrapport Kunstliefdeprijs 2013

Uitreiking 1 september 2013 Kunstliefde

De Kunstliefdeprijs 2013 wordt dit jaar voor de tweede keer uitgereikt. De winnaar van verleden jaar, Zeno van den Broek heeft momenteel een tentoonstelling in Kunstliefde.

De Kunstliefdeprijs komt voort uit de Van Dokkumprijs en de Kerkhofprijs.

Al in 1957 ontstond de Bernard Johan Kerkhofprijs, als waardering voor de artistieke kwaliteit van het gehele oeuvre van een kunstenaar.

Schilder Hans van Dokkum, die zijn prijs in 1988 instelde, wilde hiermee met name de figuratieve beeldende kunst een impuls geven.

Criteria voor toekenning van de Kunstliefdeprijs zijn: de kwaliteit van het werk en de kunstenaar moet werkzaam zijn in regio Utrecht. De kunstenaar heeft verder affiniteit met Kunstliefde maar lid zijn, is geen voorwaarde. Het oeuvre van de kunstenaar laat een hoogwaardige ontwikkeling zien of deze is in potentie aanwezig.

De Kunstliefdeprijs bestaat uit een geldbedrag van € 1500, een tentoonstelling in Kunstliefde in 2014 en een passende publicatie.

De jury bestaat uit:

Andre Pielage	- beeldend kunstenaar
Els Vegter	- beeldend kunstenaar en schrijver
Cissy van der Wel	- beeldhouwer en docent beeldhouwen aan het Utrechts Centrum voor de Kunsten

JURYRAPPORT

Joyce Graafhuis, Raquel van Haver, Jasper Timmermans en Corine Zomer zijn de genomineerden van dit jaar.

Binnen de huidige samenleving is de rol van de kunstenaar niet eenduidig. Een kunstenaar reflecteert, draagt bij aan de cultuur waarin wij leven, maar bekritiseert deze ook. De kunstenaar houdt ons een spiegel voor, roept vragen op en zoekt naar identiteit. De jury heeft zich in eerste instantie laten leiden door het tentoongestelde werk binnen Kunstliefde. Als dit werk er aanleiding toe gaf, heeft zij verder gekeken naar de professionaliteit, het oeuvre, de visie en de ontwikkeling van de kunstenaars. De kunstenaar moet in staat blijken een artistieke vraag te formuleren. Het getoonde werk dient met de visie van de kunstenaar samen te vallen. Er moet blijk zijn van een overtuigende relevantie van het werk, binnen een sociale of artistieke context of binnen de context van een ruimte of tentoonstelling. De genomineerde Belofte-kunstenaars en Joyce Graafhuis uit de tentoonstelling Metropolis geven er blijk van met deze vragen uit de voeten te kunnen.

Deze jureringsfase heeft vier genomineerden opgeleverd. De genomineerden hebben zich digitaal kunnen presenteren in Kunstliefde. In het openbaar werden zij geïnterviewd. In deze gesprekken konden zij nog eens hun drijfveren blootleggen. Verder maakten zij een presentatie voor de Winkel van Sinkel voor de Culturele Zondag van 1 september.

Raquel van Haver (1989)

Tentoonstelling: En toen wisten wij alles

Van Haver confronteert de toeschouwer met krachtig geschilderde gedaantes en mensfiguren. Haar benadering is op het agressieve af. Intimiderend. De materiële behandeling van haar doeken met pasteuze olieverf en cement sluit naadloos aan op de rauwe thema's die zij verbeeldt. Van Haver heeft haar roots in Zuid Amerika en dat dringt door in al haar werk. Het zoeken naar identiteit vertaalt zij in rauwe verf met een sensuele, soms barbaarse uitstraling.

Het werk van Raquel van Haver spreekt een zeer eigen taal. Haar werk is een spiegel en geeft een persoonlijke en karaktervolle interpretatie van de samenleving.

Corine Zomer (1983)

Tentoonstelling: En toen wisten wij alles

In het werk van Zomer staat het materiaal centraal. Door de grenzen van het materiaal en diens mogelijkheden op te zoeken en het op een weloverwogen manier te presenteren in de ruimte, maakt ze de kijker deelgenoot van haar fascinatie. Ze gaat op een speelse manier het experiment aan met het materiaal en de ruimte.

Zomer wil dat het ontstaansproces in het uiteindelijke werk zichtbaar blijft. Een idee of mening uitdragen met haar kunst is niet haar primaire doel: 'Ik luister liever naar wat het materiaal mij vertelt en probeer dat vervolgens over te brengen.' De jury is zeer benieuwd naar de verdere ontwikkeling van deze kunstenaar.

Joyce Graafhuis (1979)

Tentoonstelling: Metropolis

De schilderijen van Joyce Graafhuis zijn raadselachtig en geschilderd in een eigen beeldtaal. In een gelaagde en losse schildertechniek laat zij associatieve beelden en symbolen zien. Ze schildert in gedekte kleuren en sobere tinten en roept daarmee een sfeer van ruimtelijkheid op. Het werk van Graafhuis intrigeert. Het contrast in de beelden roept een zekere spanning op. Graafhuis brengt uitersten bij elkaar en laat ruimte voor het eigen verhaal van de kijker. Je kunt verdwalen in haar schilderijen, maar tegelijkertijd is de beklemming voelbaar. Langzamerhand heeft haar werk zich ontwikkeld tot filmische beelden of 'stills'.

Jasper Timmermans (1987)

Tentoonstelling: En toen wisten wij alles

Jasper Timmermans was gedurende de tentoonstelling met regelmaat aanwezig in Kunstliefde om met zijn 'kennisbank' de bezoeker terzijde te staan. Timmermans raadpleegde in zijn zoektocht naar de antwoorden bewust niet de talloze internetfora, maar ging te rade in zijn netwerk van vrienden en familie. Hiermee verhiel hij zich trefzeker tot het thema. Onderwerpen als persoonlijke ontwikkeling en identiteitsvragen worden door de kunstenaar breed onderzocht. Hij zoekt in zijn werk het experiment op en verbindt zich daarin met de bezoeker. Timmermans beantwoordt vragen binnen dit kunstproject, maar roept in zijn werk minstens zoveel essentiële vragen op.

* * *

Het zal een ieder, die zich in de lijst van genomineerden heeft verdiept, zijn opgevallen dat drie van de vier genomineerden afkomstig zijn van de groep academieverlaters, beter bekend als *De Belofte*, die met elkaar de tentoonstelling *En toen wisten wij alles* heeft gevormd. De jury heeft gemerkt dat dit bij velen de nodige vragen heeft opgeroepen. Dit is begrijpelijk. Daarom zou de jury bij deze gelegenheid graag, wellicht ten overvloede, willen benadrukken dat zij slechts heeft beoordeeld op de individuele kwaliteit van het getoonde werk en de kunstenaar.

Toch ontkomen wij er niet aan om hieraan nog enkele woorden te wijden.

Kunstliefde biedt kunstenaars gelegenheid om hun oorspronkelijkheid te tonen. Het is de jury echter opgevallen dat de tentoonstellingen door de huidige opzet oppervlakkig blijven. Zij krijgt de indruk dat deelnemers binnen dit concept niet voldoende inhoudelijk met het thema aan de slag gaan. Zelden ging er een zichtbare grote gedachtenwereld schuil achter het getoonde werk. Het riep geen vragen op, slechts de ogen werden gekieteld.

Door de opzet van *De Belofte* zijn de verschillende kunstenaars tot verfrissend nieuw werk gekomen waarin experiment en lef de boventoon voeren. Zij zijn als groep individuele kunstenaars tot een overkoepelend thema gekomen door regelmatige en intensieve bijeenkomsten. Wat de jury zo heeft gemist in de diverse tentoonstellingen, kwam hier ruimschoots aan bod. De oorspronkelijkheid, het sociale aspect, het perspectief vanuit de gemeenschap en het contact met het publiek, werd in de tentoonstelling van *De Belofte* gevierd. Tot kunst verheven.

Eindconclusie

Raquel van Haver houdt ons een spiegel voor over identiteit. Corine Zomer laat ons delen in haar gevoel voor materiaal en ruimte. Joyce Graafhuis' werk kenmerkt zich door symboliek en associatie. Jasper Timmermans toont ons experiment en maatschappelijke verbinding.

Kortom: de vergelijking betreft appels met peren. Toch is de jury unaniem in haar oordeel. De Kunstliefdeprijs 2013 gaat naar de kunstenaar die in onze ogen het meest persoonlijke heeft verbonden met het meest radicale, een kunstenaar bij wie kunst en leven op indringende wijze zijn versmolten.

De winnaar van de Kunstliefdeprijs 2013 is: Jasper Timmermans.